

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام عليكم خدا قوت استاد بزرگوار. من دبیر دینی و عربی ام. و در مدرسه راهنمایی نمونه دولتی دخترانه تدریس می کنم در مدرسه خیلی تنهام و همکارها در زنگ تفریح با خواندن جوک های زشت و لغو سرگرمند. من نمی توانم تحمل کنم وهم هیچ حرفی را نمی توئم بزنم. مدرسه ی ما تا ساعت دو کلاس ها دایره و حدود نیم ساعت وقت برای نماز داریم هیچ یک از دبیرها برای نماز نمیاین. حدود پانزده ساله در یک مدرسه هستم جو مدرسه کادر دفتری بیشتر سمت موسوی و دیدگاه غربی ، دیدن ماهواره و توضیح دادن فیلم ماهواره و به مناسبتی خونه ی همدیگر میریم بزن و بکوب البته میدونن که خوشم نیاد حاضرا نباشم یا اهمیتی نمیدن و یا با افتخار انجام میدن براشون ارزش هست. خیلی اذیت میشم. اینکه اینها جدل قوی دارند اگر حرف بزنی چون تنهایی فایده ای ندارند فقط آدمو ضایع می کنن وهمیشه از جامعه بد میگن. واز روحانی یا .... با صدای بلند من را مخاطب قرار میدن به عنوان شوخی یا تمسخر عذرخواهی میکنن. خسته ام نمیدانم چکار کنم؟ لطفا برام دعاکنین و همینطور فرج آقا عجل الله تعالی فرجه شریف

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: مگر رسول خدا «صلوةالله علیه وآله» نفرمودند: «طوبی للقرباء» شما کار خودتان را بکنید و با خدای خود و این دختران معصوم زندگی کنید، مگر خداوند نفرمود: «ذَرُّهُمْ فِیْ حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ» ای پیامبر آن ها را رها کن تا در بازی های پوچ خود فرو روند. حالا که نمی توانید بر روی همکارانتان تأثیر بگذارید به حال خودشان واگذارید و با آن ها بحث و جدل نکنید و درگیر هم نشوید. موفق باشید